

Savoir sans frontières

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

Jean-Pierre PETIT

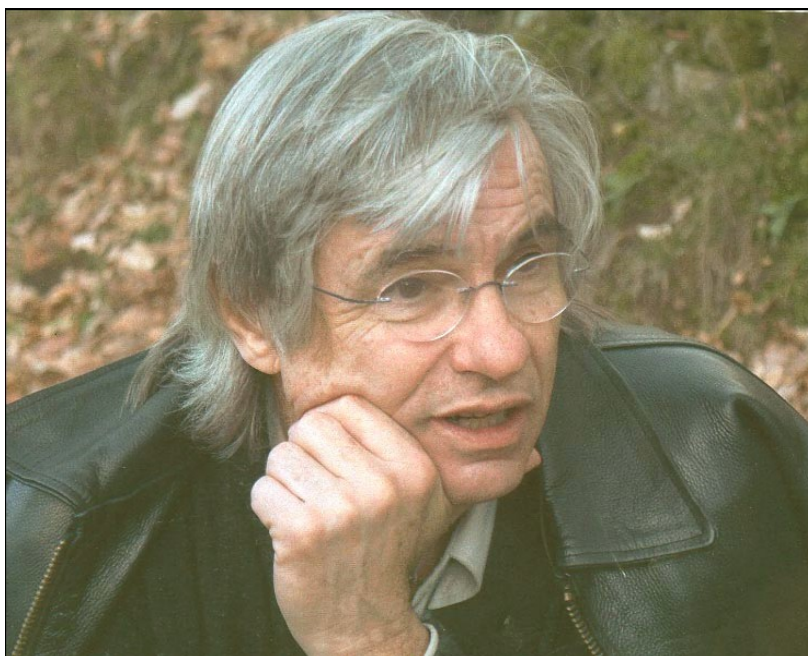
POPELKA

2000

Věda bez hranic

Společnost podle zákona 1901

Jean-Pierre Petit, Prezident společnosti

Bývalý vedoucí výzkumu v CNRS, astrofyzik, autor nového literárního žánru: vědecký komiks. Založil v roce 2005 se svým přítelem Gillesem d'Agostini společnost Věda bez hranic. Cílem společnosti je zdarma šířit po světě vědu, vědecké a technické vědomosti nevyjímaje. Společnost fungující díky darům, platí překladatele 150 eur (v roce 2007) a hraří bankovní poplatky z převodu platby. Četní překladatelé každým dnem zvyšují počet přeložených děl (v roce 2007: 200 zdarma stažitelných děl ve 28 jazycích, včetně Laoštiny a Rwandštiny).

Tento soubor pdf může být volně duplikován a šířen, může být jako celek nebo jeho části používán učiteli k výuce, pod podmínkou, že se nebude jednat o výdělečnou činnost. Může být uložen do městských, školních nebo univerzitních knihoven, buď formou výtisku, nebo na síti typu Intranet.

Autor začal doplňovat sérii knih nejdříve jednoduššími díly (úroveň 12 let). Zároveň pracuje na „mluvících“ knížkách pro analfabety a „dvojjazyčných“ knížkách k výuce jazyků na základě mateřského jazyka.

Společnost hledá neustále nové překladatele do jejich mateřských jazyků, kteří vlastní technické dovednosti, díky nimž knihy dobře přeloží.

Kontaktní adresa na úvodní stránce společnosti

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

V doposud bezproblémovém království si král Jiří dělá starosti

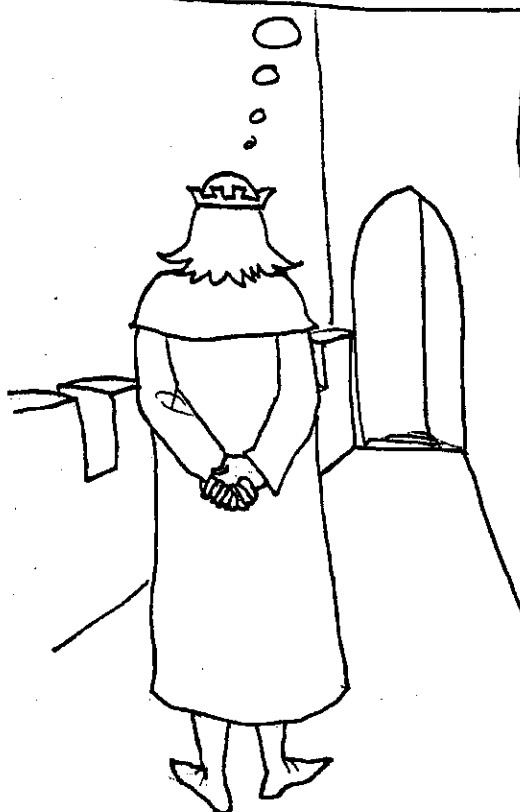

co ten Filip zase dělá?

dneska zjevně nejel na lov. leží tady
jeho luk a toulec.

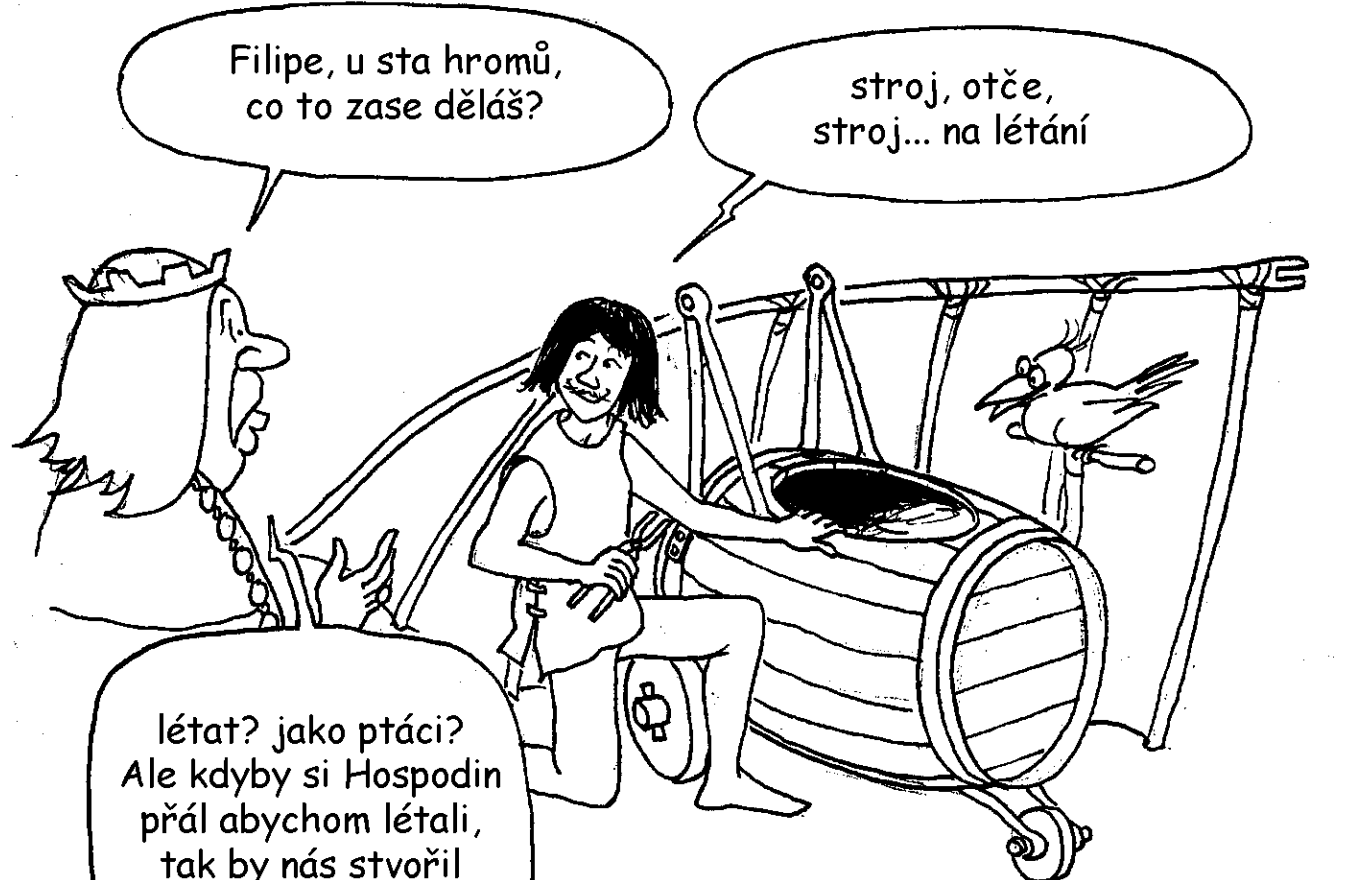

jeho kůň zůstal ve stáji.
Kde k čertu ten pacholek může být?

cože! neříkej,
že je zase...

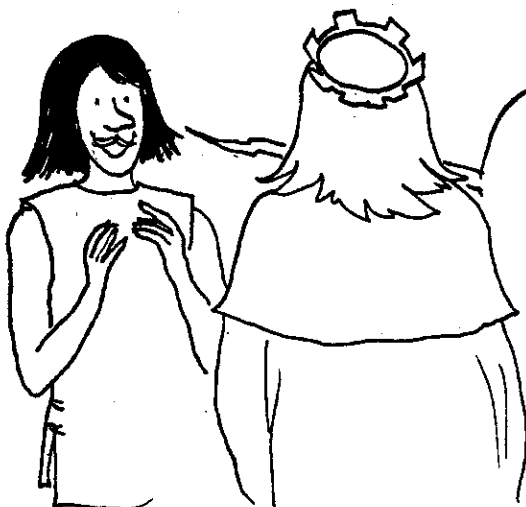
Filipe, u sta hromů,
co to zase děláš?

stroj, otče,
stroj... na létání

létat? jako ptáci?
Ale kdyby si Hospodin
přál abychom létali,
tak by nás stvořil
s peřím!

netopýři nemají
žádné peří
a pokud vím,
tak přesto létají
stejně dobře
jako ptáci

sestrojit stejná křídla, jako mají
netopýři je snadné.
Chybí mi ale jedna věc:
síla, která by je poháněla.
Který stroj by mohl uskutečnit
takový zázrak?

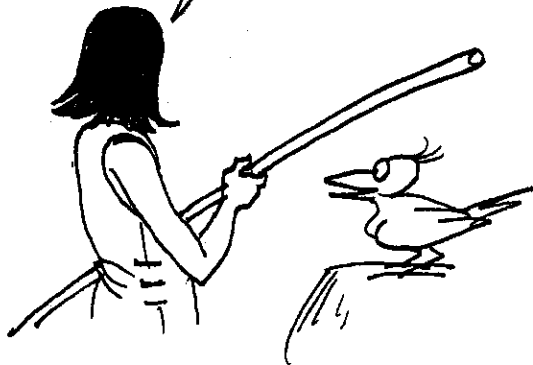
Uvědom si, že jsi stále svobodný a že království nemá dědice. Vždyť víš, že stárnu.

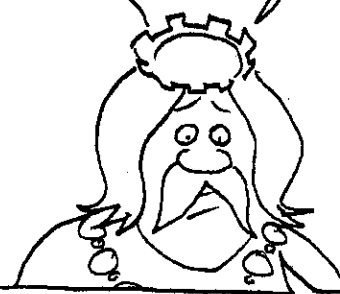
ano, otče, ale aby se k sobě muž a žena hodili, tak je třeba, aby měli společné zájmy. A žádná z žen, které jsi mi představil, se ani trochu nezajímá o svět létání

a jak poznáš ženu svých snů? bude to ptačí žena nebo snad netopýří žena?

čaroděj mi řekl, že ji poznám na první pohled

můj syn se zbláznil!

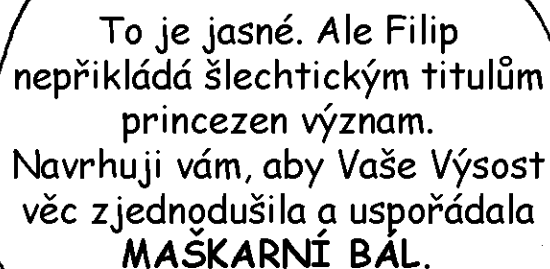
honí se za přeludy.
A mezitím léta běží...
a běží...

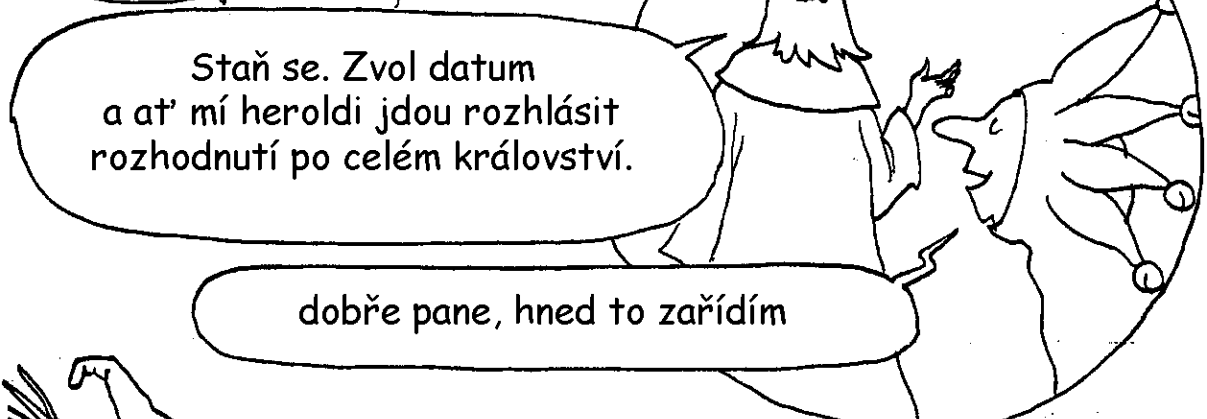
pane, nebuďte smutný.
Tato vzácná perla určitě někde
v království existuje. Stačí uspořádat na
hradě velký bál a pozvat na něj všechny
dívký na vdávání.

bál, hm... ale pozveme
pouze urozené dívky

To je jasné. Ale Filip
nepřikládá šlechtickým titulům
princezen význam.
Navrhuji vám, aby Vaše Výsost
věc zjednodušila a uspořádala
MAŠKARNÍ BÁL.

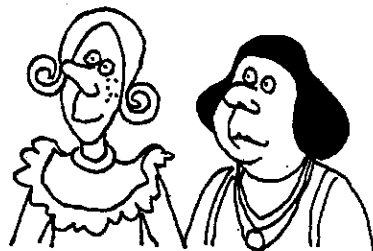
Staň se. Zvol datum
a ať mí heroldi jdou rozhlásit
rozhodnutí po celém království.

dobře pane, hned to zařídím

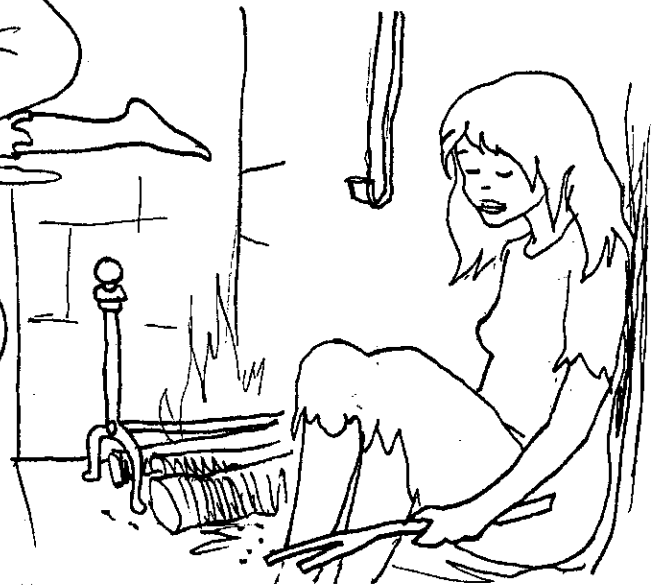
V království žil jeden venkovský šlechtic,
který měl dceru. Když ovdověl, tak se
podruhé oženil s paní, která měla již dvě
dcery z prvního manželství. Pak šlechtic zemřel.
Ze ženy, která ho chtěla obrát o vše, co měl,
se vyklubala hrozná macecha.
Ke své nevlastní dceři se chovala zle a
udělala si z ní špinavou děvečku do kuchyně.

Macecha na ni byla přísná.
V roztrhaných šatech dělala
každý den tu nejnevděčnější
práci a dřela až do setmění.
Potom měla ve zvyku si sednout
k ohni, do popela.

a proto se jí začalo
říkat POPELKA

Hled' me, králův posel.
Co chce?

Pust'te mě dál, sličné paní.
Přináším zprávu od Jeho Výsosti
krále Jiřího

Král, můj Vládce, nás rozeslal po celém království.
Všechny dívky bez výjimky se musí dostavit desátého
příštího měsíce na maškarní bál.
Všechny dívky... na vdávání

tady jsou tři pozvánky
pro tři dívky z vašeho stavení

tři? ale, mami,
jsme jenom dvě!

tou třetí
jsem já...

samozřejmě, Popelka má plné právo
jít na ples.
Ani nemusí shánět převlek.
Stačí, aby šla takhle...

Dny plynuly a nastal den plesu. Král rozhodl, že se ples bude konat v zahradách královského hradu,

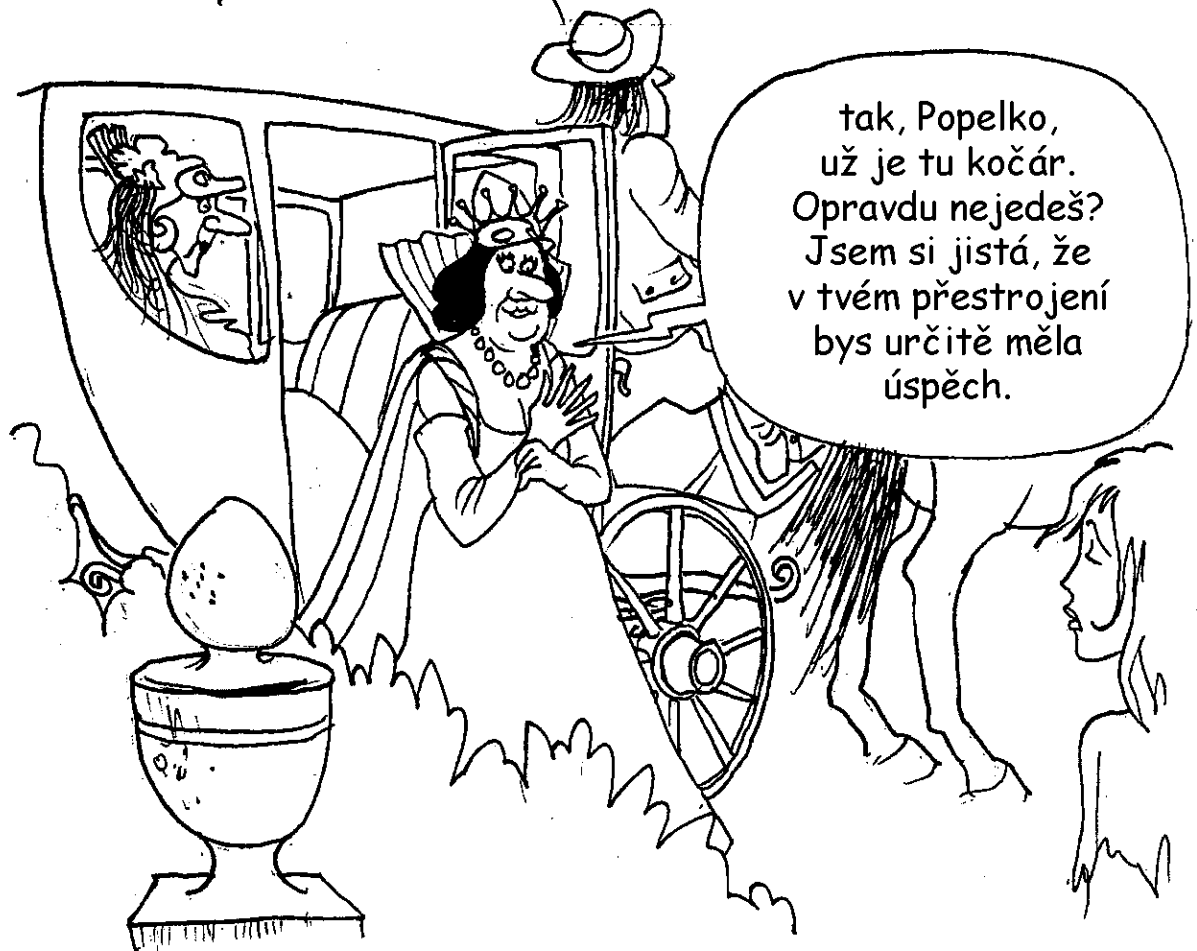

obehnaných vysokými hradbami. Služebnictvo se chystalo připravit stoly, lampióny a velký taneční parket.

pro obě dcery té dámy
se musely kvůli délce jejich
nosů, vyrobit masky
na míru

obě se převlékly za princezny a
doufaly, že si jich princ Filip všimne

tak, Popelko,
už je tu kočár.
Opravdu nejedeš?
Jsem si jistá, že
v tvém přestrojení
bys určitě měla
úspěch.

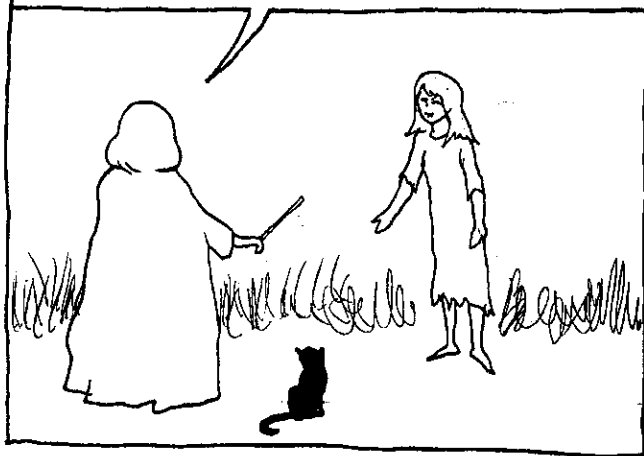

maškarní bál? Ty z toho ale nadělají.
V tomhle oblečení tě tam ale nemůžu
pustit. Zvedni se,
já už to nějak zařídím.

Jé,
kmotříčko!

hled' me, na návštěvu u krále
potřebuješ něco opravdu
velmi společenského

hedvábné šaty, dlouhé černé
semišové rukavice, černou
sametovou masku na obličej, hm...
takhle se mi to zdá dobré

ale, co pozvánka !?
Bez ní mě na hrad nepustí.
Má ji moje macecha.

Dokonce vím, kde je. Dala ji do zásuvky
komody ve svém vlastním pokoji.
Nebude lehké se jí zmocnit.

každopádně, paní stejně nikdy nepočítala s tím,
že by Popelka mohla jít na ples. Tu pozvánku
jí bude třeba odcizit.

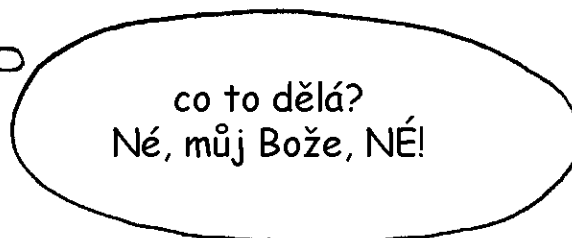
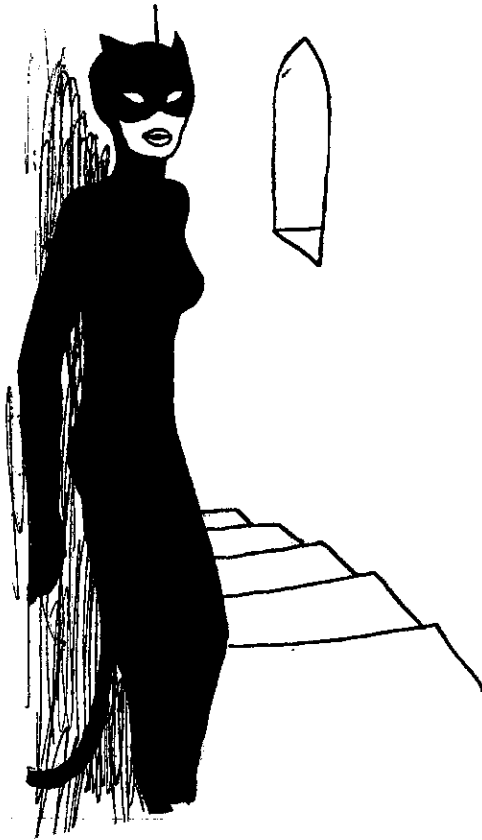
ale, jak se dostat nepozorovaně
do jejího pokoje?
Teď v něm zrovna je a vždycky
chodí spát velmi pozdě.

Pro tu pozvánku musíš
dojít ty, ale ne v tomhle
oblečení. Musím vymyslet
něco jiného.

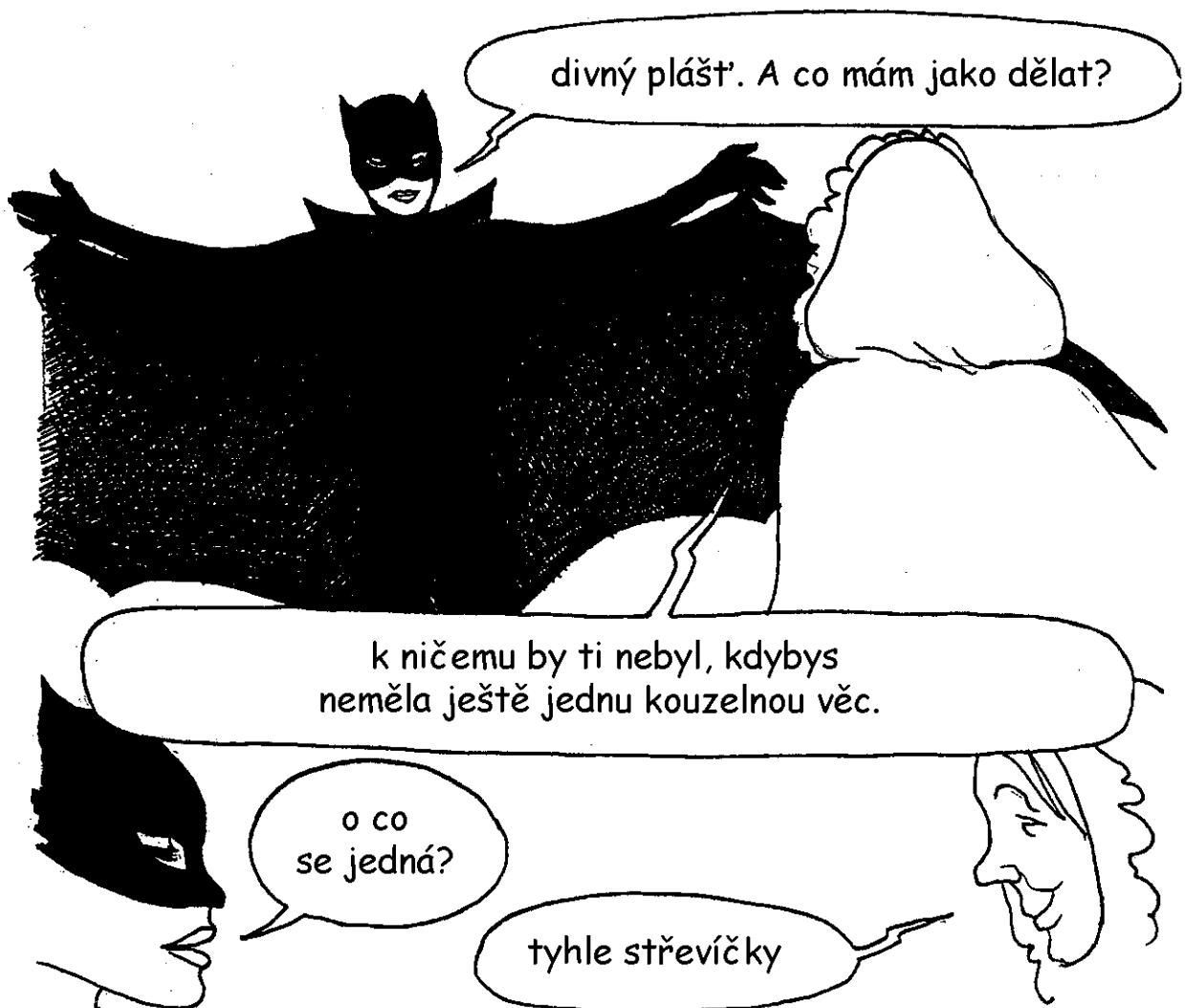
MŇAUI...

Bez jediného šustnutí se Popelka, takhle oblečená, plíží šerým schodištěm věže

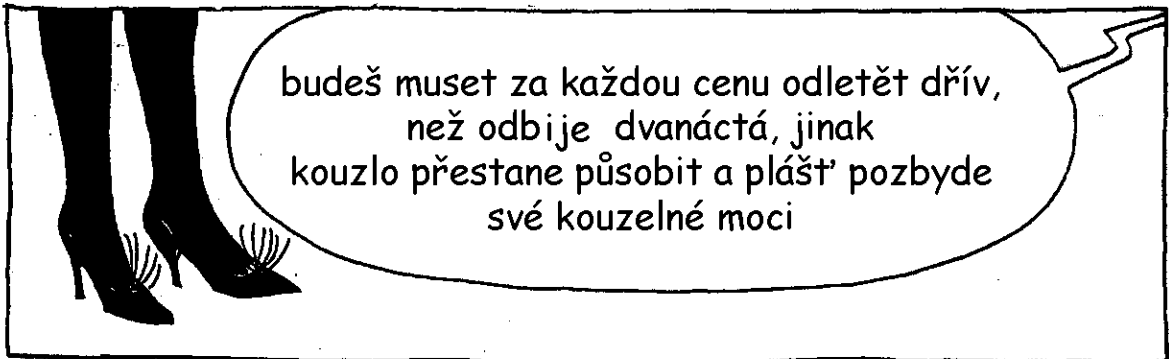

díky nim se v plášti vzneseš
do oblak a přeletíš opevnění
hradu a dostaneš
se tak na oslavu.
Zpátky se vrátíš stejně.
Ale teď dobře poslouchej.

budeš muset za každou cenu odletět dřív,
než odbije dvanáctá, jinak
kouzlo přestane působit a plášť pozbyde
své kouzelné moci

děkuji, kmotříčko

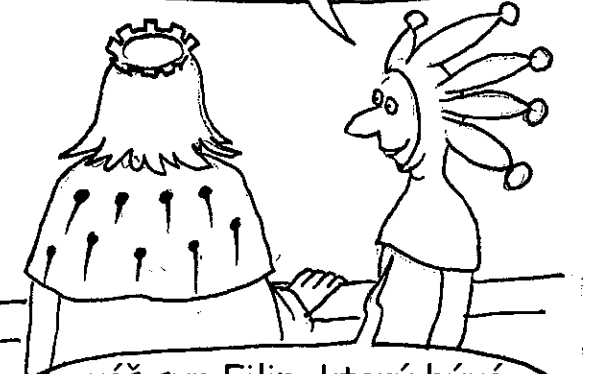
tak teď rychle, utíkej!

a nezapomeň!
dvanácté odbití
půlnoci!

vidím světla
zámku

Vaše Výsosti, maškarní bál
se vydařil, že ano?

váš syn Filip, který bývá
většinou velmi roztržitý a
nepřítomný, stále tančí s těmi
nejbohatšími dědičkami
z království

Vypadá, že se vskutku dobře baví.
Ale znamená to snad, že budeme muset
pořádat maškarní ples na hradě každý
týden, abychom ho donutili zajímat
se o něco jiného, než o lov a ty jeho
létající přístroje?

na mou věru, zdá se,
že ho to baví

ale přísahal bych, že jsem viděl, jak jste přistála na trávník...

ne, běžela jsem po něm a měla rozevřený plášť'.
Hrála jsem si na opravdového netopýra.

jé, jé, viděl mě.
Musím si něco vymyslet

nemyslíte, že tato otázka se na
maškarním bále nepokládá?
Vemte mě spíš na
taneční parket

Jak... jak se jmenujete?

Předpokládám, že jste sám Robin Hood?

Hmm... tak nějak.

Popelka neví, že tančí valčík v náruči prince Filipa
a zapomněla úplně na čas

náhle!...

BIM BAM

Jé, můj Bože,
hodiny!...

No a co,
hodiny?

Promiňte. Musím
hned odejít!

hned!?!
Ale slavnost
sotva začala

Musím co
nejrychleji domů

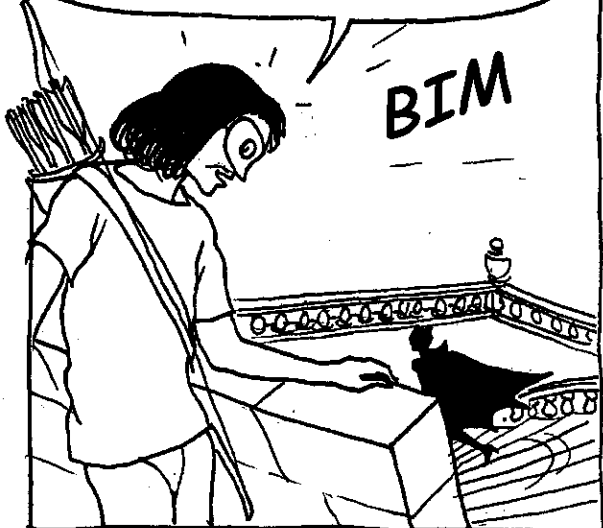
BAM!

ale... to je směšné!
Jestli potřebujete vůz,
tak vás moji
lidi doprovodí

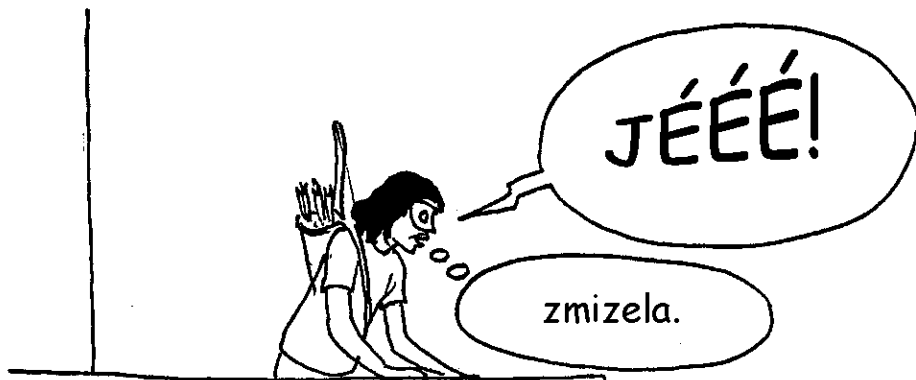
poslouchejte!
tohle schodiště
nikam nevede, končí
na terase. Východ ze zámku
je na druhé straně!?

BIM

Chtěl bych se s vámi
ještě setkat.
Řekněte mi, kde vás najdu.
Vraťte se! Tahle terasa
nikam nevede!

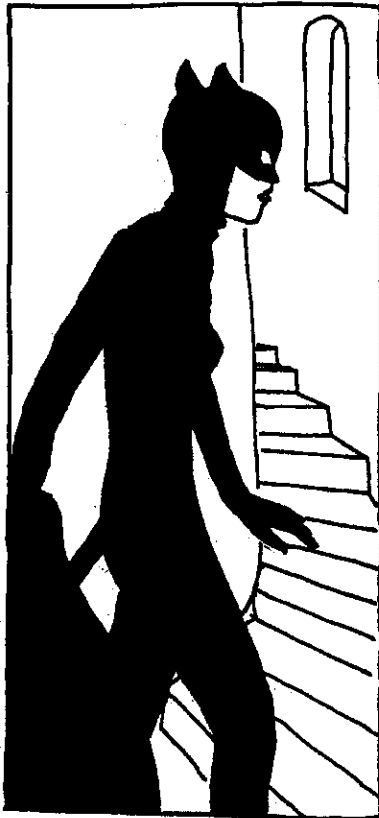

všimněte si, že v této verzi pohádky o Popelce, Popelka uteče ze zámku, aniž by ztratila střevíček. Jak to princ provede, aby ji našel?

BAM!

uf, uf! podařilo se mi přistát těsně než odbila dvanáctá hodina

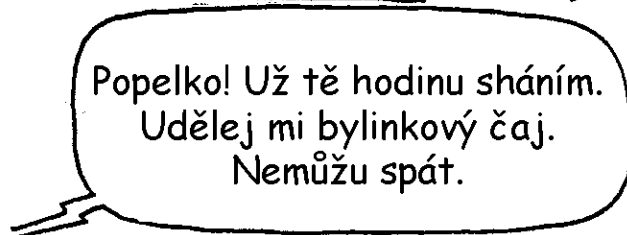
a teď se musím přeměnit
na ušmudlanou Popelku

kdo byl asi ten rytíř?
To už se asi
nikdy nedozvím

ještě tohle všechno schovat

Popelko! Už tě hodinu sháním.
Udělej mi bylinkový čaj.
Nemůžu spát.

hned,
matko

Druhý den na zámku
panuje velké vzrušení

Máme zjevně velmi málo informací, abychom našli tu slečnu, která zázrakem zmizela. Vzhledem k tomu, jakou si zvolila masku, tak ani nevíme, zda je blondýna nebo tmavovláska. Známe akorád její výšku. To je hodně málo.

Výsosti, váš syn se zamiloval. To jste si přál, že ano?

Je zamilovaný, to ano. ale... nevíme do koho!?

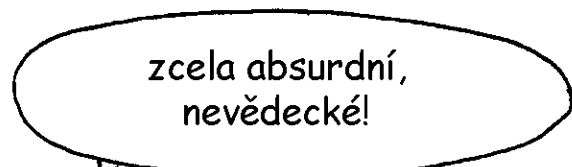
Kdybychom popsali, jakou měla masku, tak bychom mohli vyhlásit pátrání. To by se ale všechny hloupé nány v království tak oblékly.

ne, uděláme to jinak

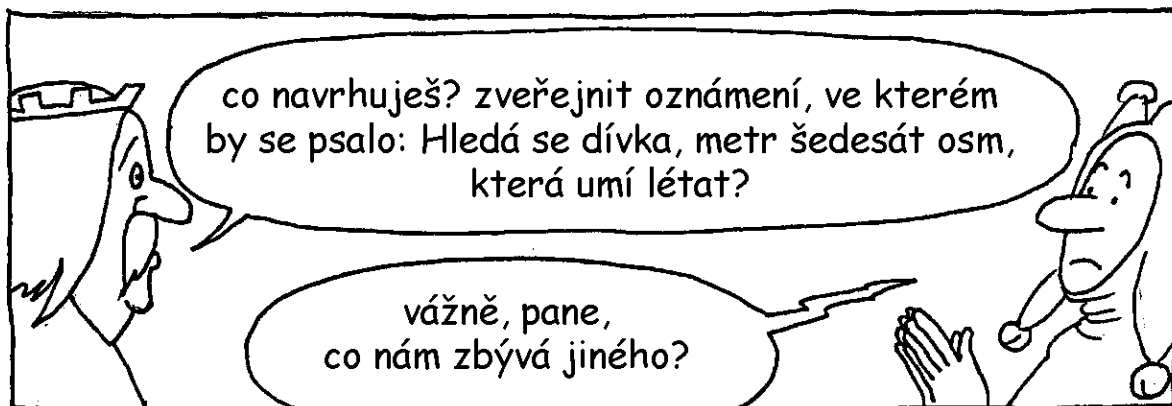

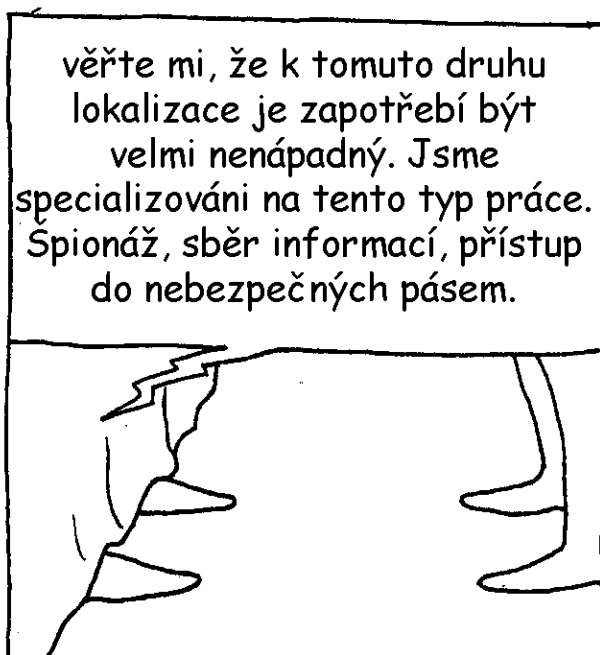
Filip tvrdí, že se umí vznést do oblak

možná, ale je to jediná informace, kterou máme

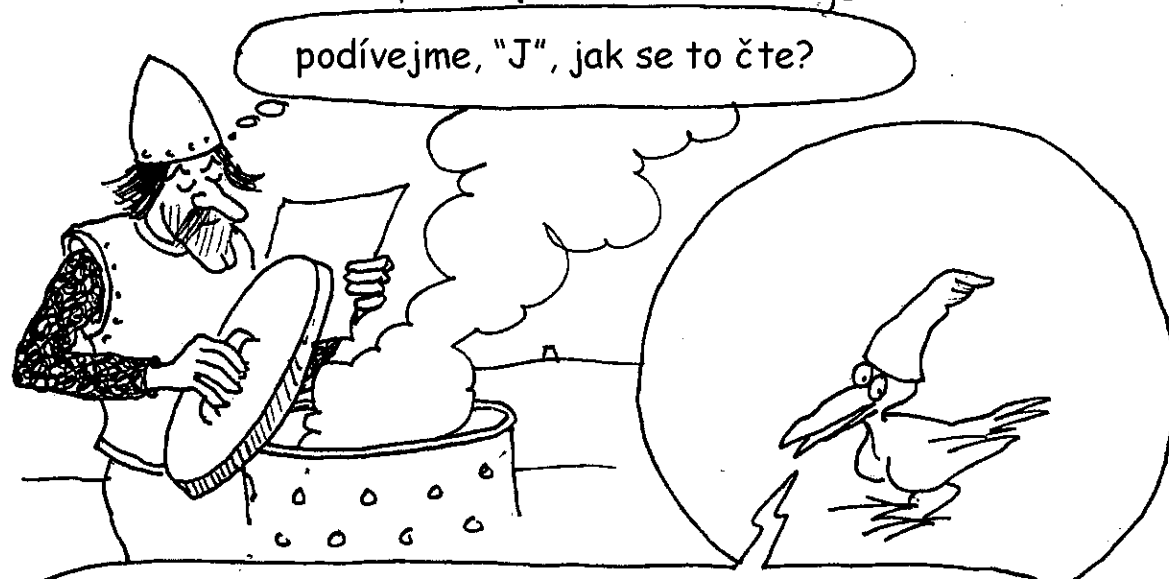

zcela absurdní, nevědecké!

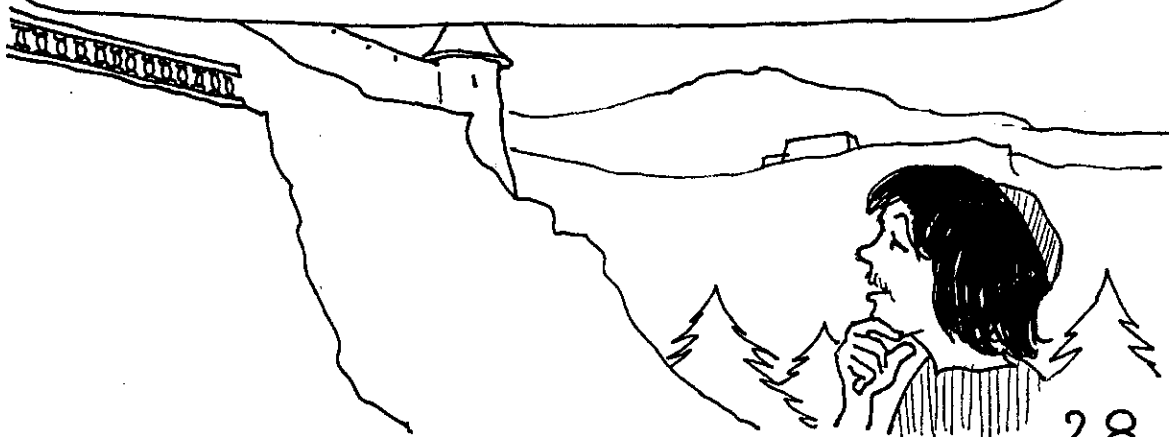

mezitím Filip shání další informace

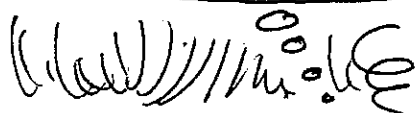

tak běž. To je jenom
malý potůček, přeskoč ho...

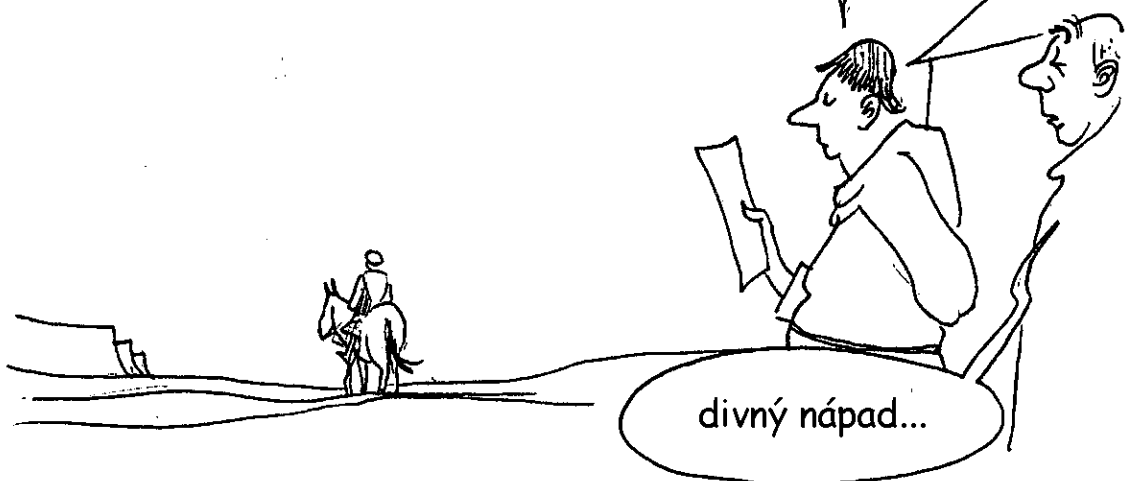
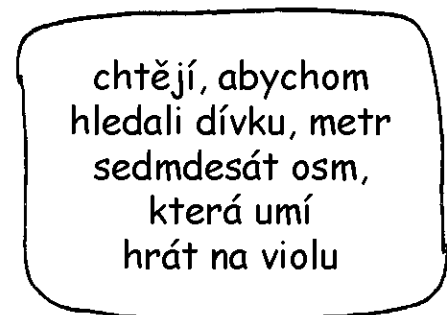

kdybych tohle vyprávěl
svému nadřízenému, tak
by mě zabil!

na tomhle pergamentu zůstala zpráva
celkem čitelná. Ještě, že jsem si
vzal sebou mé písářské náčiní.
Stačí, abych ty ostatní opravil.
A trocha trpělivosti.

tomu se říká brýle. Díky nim člověk lépe vidí. Věř mi, že někdy je výhodné moci využívat budoucnosti.

čas je jako křišťál,
skrze který se člověk
může dívat na dvě
různé strany

ale přenést věci
z budoucnosti do současnosti,
by mohlo způsobit
velkou spoustu zmatků

Merline, potkal jsem ženu,
která umí pravděpodobně
létat. Je to možné?

počkej, něco ti ukážu.
Ale k čertu, kam jsem
to dal?

víš, jak vypadá klobouk
našich náboženských hodnostářů

víš, že převzali mnoho
doplňků z minulosti.
Například jejich berla
je ta samá, kterou
používali římské
prorokové ke věštění
budoucnosti.
I když silně pochybuji,
že si naši biskupové
uchovali tuto
schopnost.

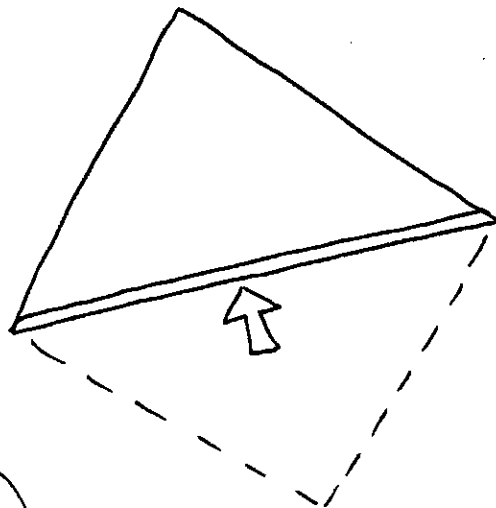
každá věc má nějaký
smysl. Vždycky jsem chtěl
vědět, odkud pocházel
jejich klobouk.
Až jsem nakonec
našel odpověď
v jedné knize ze
vzdálené budoucnosti.

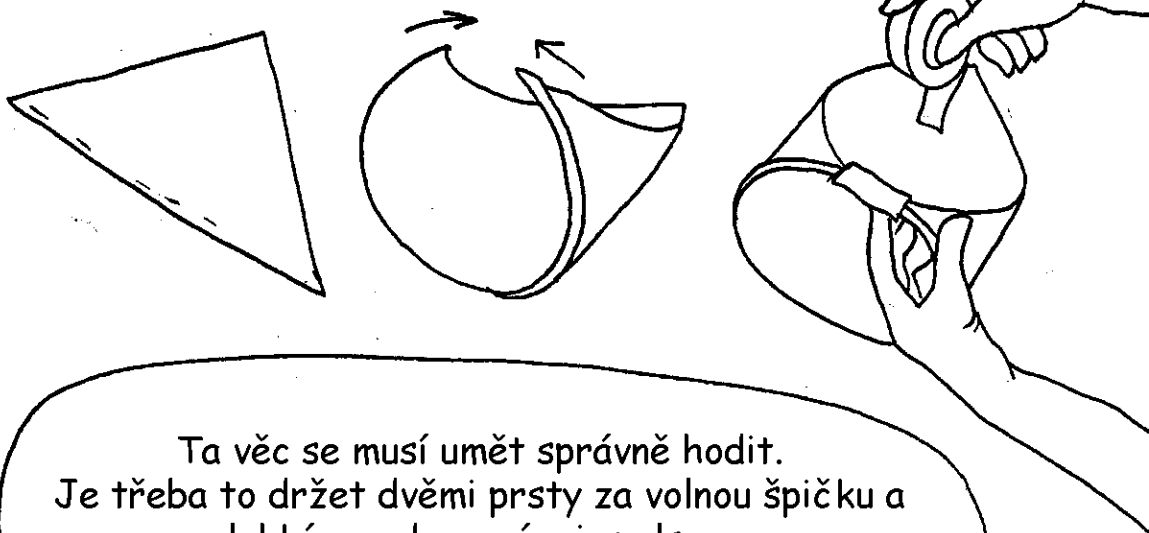
Vem si čtvercový list papíru , začni jedním
rohem čtverce a pevně papír sroluj až se
dostaneš na jeho úhlopříčku

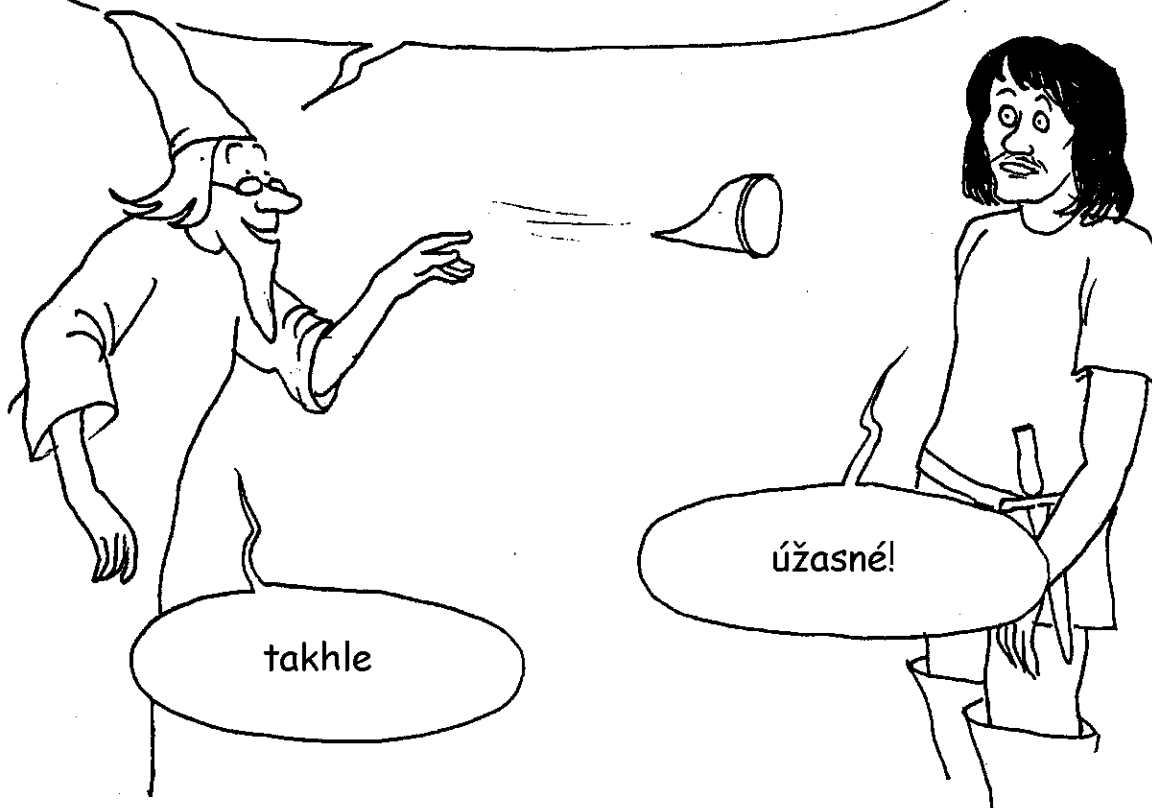
až se srolovaný okraj
dostane přesně
na úhlopříčku

další postup spočívá v tom, že tu věc sroluješ
a připevníš k sobě oba konce pomocí dalšího
zázraku, který jsem přivezl z jedné z mých
cest do budoucnosti.
Říkají tomu lepicí páska.

Ta věc se musí umět správně hodit.
Je třeba to držet dvěma prsty za volnou špičku a
lehkým vodorovným impulsem
to "položit do vzduchu".

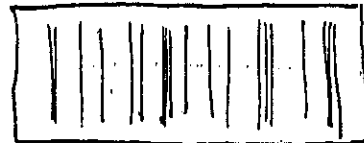
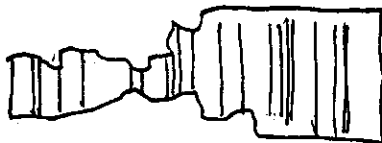
tenhle přístroj, když je pečlivě vyrobený a hozený z vysoké skály, tak může uletět celou míli.

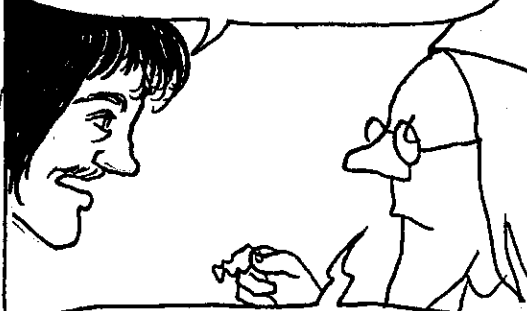
vraťme se k té ženě, o které jsem ti povídal! Když odlétla, tak ztratila tohle. Nejsou to kouzelné runy? Můj pes to trochu okousal a pochybuji, že bychom z toho mohli něco zjistit, co myslíš?

Ne, to nejsou runy. Tomuhle lidé z budoucnosti říkají **ČÁRKOVÝ KÓD**. Je to zvláštní písmo, když ho část chybí, ale všechny čárky jsou vidět, tak zpráva zůstane srozumitelná.

můžeš rozluštit tuto kouzelnou zprávu?

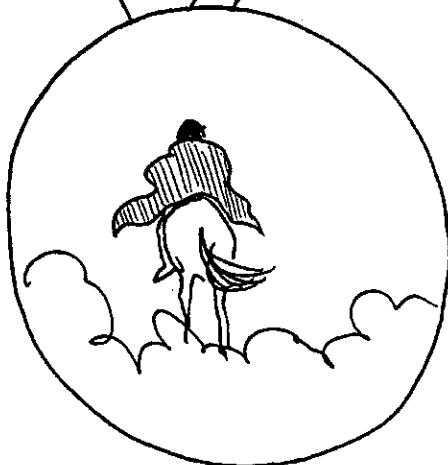
ano, ale v tvé přítomnosti bych to nedokázal. Na chvíli odejdu do mé laboratoře.

tady to je. Zpráva říkala: černý semiš, číslo 34,
sto devadesát devět franků. Jenom blázen
by utratil víc.

Už mi to dochází.
To je číslo jejich bot.
Děkuji Merline.
Rychle mizím.

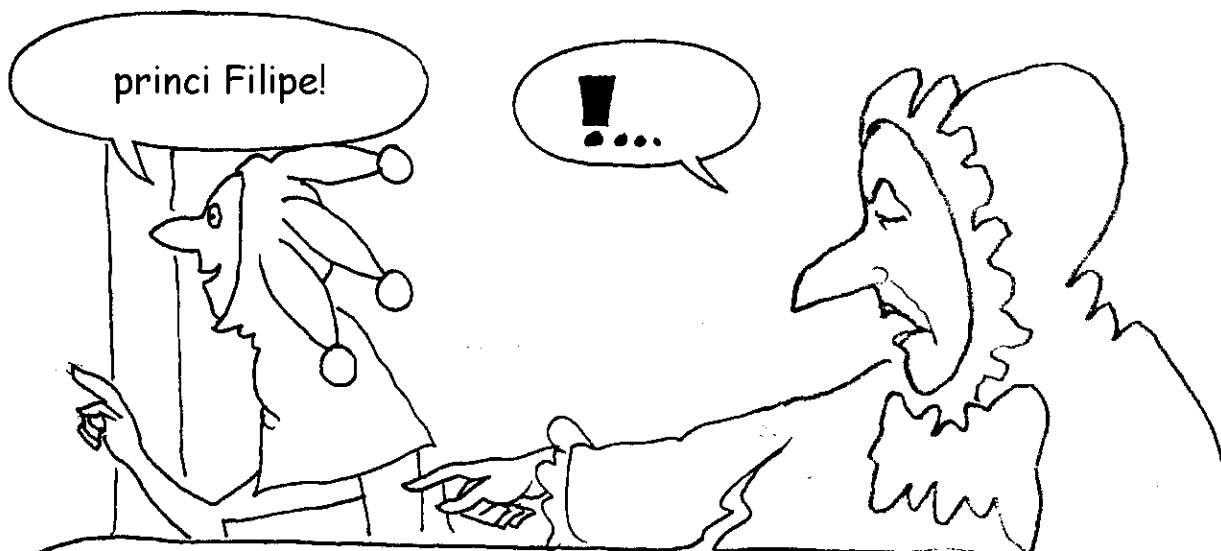
Šašku, hledej všechny dívky,
které se zúčastnily plesu
a které měly číslo
bot třicet čtyři.

a řekni jim, ať vyndají
střevíčky, které měly ten
večer na plese na nohou!

Později

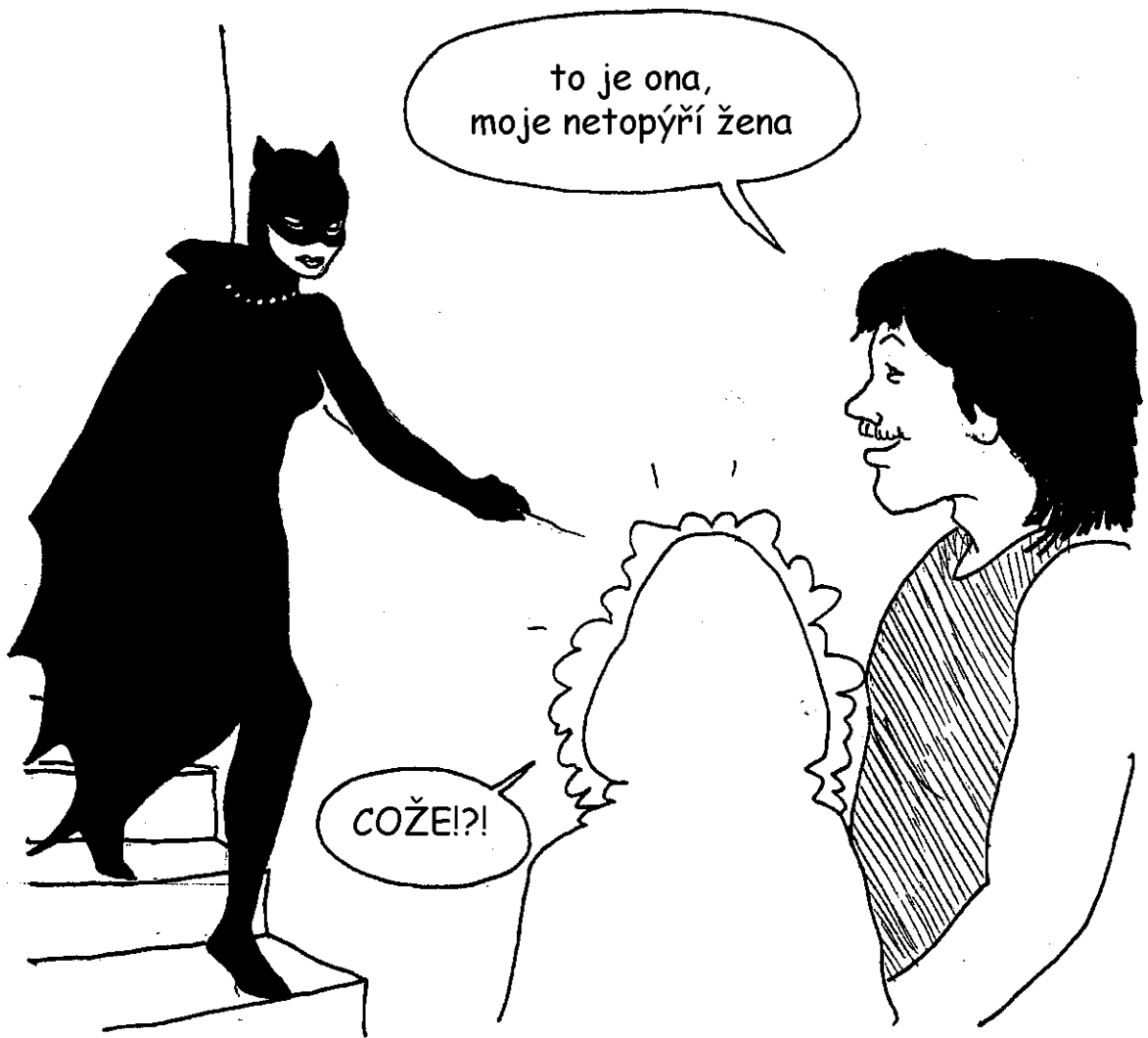
ALE ANO! To jsou ty černé semišové střevíčky,
co má dcera měla na nohou ten večer na královském plese
a co jí je tahle špindíra ukradla. Všude jsme je
hledaly. Okamžitě jí je vrat'!

Počkejte!

KONEC